

BENEDEK JAKAB

EGYÜVÉ-TARTOZÁS ÉS ÖSSZEFOGÁS¹

„Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, és teljes elmédből. Ez az első és a nagy parancsolat. A második pedig hasonlatos ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat.” (Mt 22,37–39)

Ünneplő Gyülekezet! Kedves Testvéreink határon innen és határon túl!

Az erdélyi unitáriusok minden évben megrendezett szejkefűrdői találkozójának az idén egy „belső nevet”, a mai napra és az elkövetkező időre szóló üzenet-címet is adnék: *Együvé-tartozás és összefogás*. Nem csak azért teszem ezt, mert minden nagyobb összejövetelnek, konferenciáknak, egyebeknek, előre meghatározott, figyelemfelkeltő pontos üzenete van, de azért is, mert ez igencsak ránk fér, magyarokra, de azon belül unitárius közösségünkre is.

Külső színében semmi újat nem mondanak ezek a kifejezések: „együvé-tartozás és összefogás”, és ezért sokan már unalmasnak is találhatják e mai napi prédikációt. Sokak számára a felolvasott bibliai versünk sincsen – látszólag – szoros kapcsolatban az együvé-tartozás és az összefogás kérdésével és érzésével. Én azonban ennek pontosan a fordítottját állítom. Testvéreim, azt mondom: éppen arról szól a mai prédikáció, hogy ez a két fogalom: az összefogás és az együvé-tartozás elválaszthatatlan a felolvasott bibliai verstől.

Abból indulnék ki, hogy a szeretet kettős parancsolata egy olyan, a lélek mélyére helyezett fundamentum és egy olyan lelki mélységből gyökerező ős erőforrás, amely a maga teljességében összhangban áll felvázolt alaptételeimmel.

Ünneplő Testvéreim!

Számomra teljesen egyértelmű, hogy az emberek, Isten gyermekei „szeretik egymást.” Számomra teljesen egyértelmű az, hogy nem a személyi ambíciók, hanem sokkal inkább a közösséget szolgáló eszmék kell hogy irányítsák tetteinket, cselekedeteinket.

Igen, a „községet, gyülekezeteinket, egyetemes egyházunkat” építő elképzelések, célok kell hogy meghatározzák életünket. Számomra teljesen egyértelmű az is, hogy egymás elfogadása nem ütközhet ideológiákba és hitfelfogásokba, nem ütközhet egyéni érdekekbe és kizárólag „önös álmaink” ebből származó

¹ Beszéd a szejkefűrdői Unitárius Találkozón, 2007. augusztus 12-én.

megvalósításába. Isten teremtett világában az istenfűség legmagasabb szintű megélése kell hogy meghatározza küldetésünk értelmét és célját, éppen ezért a széthúzásnak és a meghasonlásnak nincsen helye Istentől kapott elhívásunkban sem közösségi, sem gyülekezeti vagy akár társadalmi szinten.

De térjünk csak vissza ahhoz a ponthoz, amely a felolvasott szentírási üzenetet és e napnak adott címet egybekapcsolja. Testvéreim! Beszédem alap gondolata mellett újabb bibliai verseket hozok elétek. Ezek pedig a János közönséges első levele 4. részének 20. és 21. versei: „Ha azt mondja valaki, hogy »Szeretem az Istent«, és gyűlöli a maga atyjafiát, hazug az. Mert, aki nem szereti a maga atyjafiát, akit lát, hogyan szeretheti az Istent, akit nem lát? Az a parancsolatunk is van ötöle, hogy aki szereti az Istent, szeresse a maga atyjafiát is”. Hogy még jobban rávilágítsak a kapcsolódási pontra, így fogalmazok: az együvé-tartozás egyenlő (legalábbis nekem) az Isten és embertárs iránti feltétlen szeretettel, és az összefogás is ugyanígy, hiszen Isten- és emberszeretet nélkül teljesen képtelenség erről beszélni, ha ugyan lehet, de csak álprófétaság.

Most pedig tegyük egymás mellé e nap témakörét és a felolvasott bibliai versünk mindannyiunk által ismert rövidített változatát.

Együvé-tartozás és összefogás – valamint Isten- és emberszeretet. Kissé bővebben: szeresd Istent és „szeresd felebarátodat, mint önmagadat”!

Ha ezt egyenletként állítanánk fel egy nagy kivetítővászonon, ki mit törölne ki ebből a képletből: mivel kezdené ezt, vagy esetleg mivel helyettesítené, amit törölt? Kérdésemet „válaszra méltatva” sietek segítségükre. Ez csak ebben a „felállításban”, csak ebben a formában megoldható egyenlet, és csak akkor lesz látható és sikeres végeredmény, ha az összefogás és együvé-tartozás képletében feltétlenül!, minden „csalít” teljesen kizárva helyet kaphat Isten és az ember, és ezen belül a minden közeledési akadályt legyőző áldott szeretet.

Együvé-tartozás és összefogás. Ez kimondottan az Istentől, a valamennyiünkre gondot viselő édes Atyánktól kapott lelki értékeken valósulhat meg, nem csak szélesebb társadalmunkban, de unitárius egyházunkon belül is. Ezek a lelki értékek pedig: szeretet, alázatosság, békesség, jóság, hűség, szelídség – és persze még lehetne sorolni. Mi, emberek, sajnos hajlamosak vagyunk arra, hogy „egyéni érdek-értékrendeket” állítsunk fel, nagyon hajlamosak vagyunk arra, hogy mellőzzük az isteni értékrendet, ezáltal is saját elképzeléseinket vigyük „diadalra”.

Hogy mi lehet ennek a következménye „öndicsőségünkön” túl? Emberi lelkék porba tiprása, közösségek elidegenedése és szándékos elidegenítése, széthúzás, meg-nem-értés.

Testvéreim, különböző egyházközségekől érkezett gyülekezeti Tagok, kedves Vendégeink! Gondolom, remélem és hiszem, hogy nem az egymástól való elidegenedés, a széthúzás kell meghatározó legyen sem a vezetők, sem a vezetettek életében. Jövőbeni létünk és létezésünk nagymértékben attól függ, hogy önös érdekeinket szolgáljuk-e annak minden eszközével, vagy az együvé-tartozást az

ettől elválaszthatatlan összefogás érzésével. Azt mindenképpen érdemes megjegyezni, hogy ezt csak Istennel és törvényeinek betartásával lehet. Nélküle és az embertárs kizárásával semmiképpen sem. Ezért megismétlem a felolvasott bibliai verset, hogy könnyítse e vers gyökérverését a szeretet kettős parancsolata: „Jézus pedig monda nékik: Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. Ez az első és nagy parancsolat. A második pedig hasonlatos ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat.”

Testvéreim! E parancsolatok nélkül nincsen együvé-tartozás, és összefogás sincs. Ámen.

PÁLFFY TAMÁS SZABOLCS

ISTENTŐL KAPTALAK, HOGY SZERESSELEK ESKETÉSI ÁGENDA

„Tégy engem, mint pecsétet, a szívedre, mint pecsétet, a kardra! Bizony, erős a szeretet, mint a halál, legyőzhetetlen a szenvedély, akár a sír. Úgy lobog, mint a lobogó tűz, mint az Úrnak lángja.” (Én 8,6)

Kedves ifjú Pár, keresztény Testvéreim!

Számotokra a legszebb, legboldogabb nap ez, amelyhez elértetek. Nemso-kára megfogjátok egymás kezét, s ajkaitokon elhangzik a hűségeskü, amely mint pecsét hitelesíti házasságkötéséteket. Megismételhetetlen, áldott és a boldogság csíráját magában hordozó ez a pillanat, nemcsak nektek, hanem a szerető szülők, nagyszülők, testvérek, közeli-távoli rokonok számára is. Kicsiny gyülekezetünk életében is ritka eseményt, üde színfoltot jelent e templomi esküvői szertartás.

Kedves Fiatalok, ti örvendtek, hogy szerelmetek és várakozásotok nem volt hiábavaló, mert a hosszú időn át táplált remény termést hozott, régi álmotok beteljesült. Istenben bízó lélekkel készülődtek saját otthon teremtési, fészket rakni, hogy közös boldogságotok munkálásához hozzákezdhesetek. Szüleiteket minden biztonnal örömmel tölti el, hogy ti egymásban megtaláltátok a senki mással nem helyettesíthető társat, és nyugodt lélekkel engedhetnek el benneteket. Mi pedig hálát adunk Istennek, örvendünk annak, hogy közösségünk egy új egyházköz-ségi taggal gyarapodott, aki hitbéli meggyőződése alapján unitárius vallásúként kíván keresztényi életet élni.